

**בשנת תרצ"א הוצתה העיר בורשא, שהיתה מיושבת
כלה יהודים, על ידי שונגאי ישראלי. העיר הייתה לתחי
אש וرك בכספי נחלו תושבה, בערים ובחצר כל. להלן
פניתו של רבנו לס"ע לנפגעים:**

אנו מודים לך! 1234567

לאחינו בני ישראל הנגידים החסידים הנכבדים המפורטים נודיע ללבך אמר ואתר הוא עליהם יהיה.

הגה בטח שמעתם מצב הנורא של אחינו היהודים
בעיר באראש – מארמאראש. עצמת פתרונותיהם
ואנקנת מכובותיהם הגדולה בזקעת ועולה עד לром
רקייע, כי כל הונם ורכושם היה להרפת אש,
ונשארו בערום ובחסר אין משען לחם, והילדים
הולכים רעבים ויחפים מתגוללים בחוץ וחובקים
אשפנות, אויל לאזנים שפה שומעת!

על כן לא עת לחשות היא. עורו נא והתעוררנו נא,
וקומו בזרות ישראל בכל מדינה ומדינה ובכל עיר
זעיר. מהרו ליסד חברת תמיכת עשויקים לאסף
ולקבץ נרכות הגנות, וכל איש נאיש בשיעלה
لتורה נפריש נדרו עבר הערך הגדל הזה, אחד
המספרה ואחד הממעיט לא יקוף את ידו מלכיביא
פסף תרומה לידי עד לסכום הגון, למען לעזר
ולחשיע את אחינו העומדים בצרה וסובליהם חרפתי
רעב בגין לחם ואין שמלה, להטיב מעט מזבם
הנורא ולחת מצור ותרופה לשברים הגדל בים, ר"ל.

כל זה נחוץ לעשות תכף ומיד בזריזות יתרה כדי
התרשלות כלל, ודר' הטוב ישגיח עלינו מן השמים

וַיַּצְילֵנוּ מִעֵדָה מִידָּכָל אֹיֵב וְאוֹרֵב וַיַּשְׁלַח לְנוּ אֶת
מִשְׁיחֵנוּ לְגַאֲלֵנוּ גָּאֹלָה שֶׁלֶמֶה וְקָרֵן יִשְׂרָאֵל תְּתַרְוָמֶם
בָּמְהֻרָה.

כה דברי המדבר בלב קרווע ומורחת, מצפה לישועת
ה', ולהרמת קרון ישראאל בmhrah.
ה"ק ישראאל בהה"צ מוהר"ב זכללה"ה מוויזניעץ'

☆ ☆ ☆

לא פעם קיה רבנו פורץ בבכי מר באשר שמע מפי יהודי את צרכיו. הדבר קזה פגע בבריאותו, והרופאים אסרו עליו את התרגשותו.

ברם רבנו לא שעה לאזרחותיהם, וקיה מקבל את הפוגנים אליו לאוות, גם ביום וגם בלילה.

☆ ☆ ☆

באחד מבקוריו של הצדיק בעירה פטילוב, התאכسن אל אחד מחסידיו. לאחר יום גדווש באירועים ובבקורים, קרא רבנו קריאת שמע שעל המיטה. לפטע נפתחה דלת הבית ובפתח נצב יהודי מר גפס שהתחנן כי יכנסוו אל הרב.

בשמע הגראי במה המדבר, הרשה לו להכנס. בעל האכסניה נכנס גם הוא בעקבותיו, ובראותו עד במא הוא מרבה להפצר ברבנו בבקשת ישועה, פנה אליו בתרעומת: "זבי הרב אין צרייך לישון?" ואל הרב הוסיף: "גם לאהבת ישראלי יש גבול..."

— "מה אתה מבין באהבת-ישראל?" ענה לו רבנו, כשבט נוקב בעיניו.